

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 287/2021
24.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Михајла Тодоровића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв број 1781/2020 од 03.11.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж2 број 1011/20 од 30.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 24. марта 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Михајла Тодоровића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв број 1781/2020 од 03.11.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж2 број 1011/20 од 30.12.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв број 1781/2020 од 03.11.2020. године, на основу члана 577. ЗКП одбијена је као неоснована молба осуђеног АА за брисање осуда из казнене евиденције од 02.08.2020. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кж2 број 1011/20 од 30.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв број 1781/20 од 03.11.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Михајло Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, и то због повреде одредаба члана 98. – 100. КЗ, чиме указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати суду на поновно одлучивање, или да побијана решења преиначи тако што ће усвојити молбу подносиоца за брисање осуда из казнене евиденције.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Михајло Тодоровић, у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда одредаба 98. - 100. КЗ на штету окривљеног, јер је суд одбио молбу окривљеног за рехабилитацију, иако су у конкретном случају били испуњени сви услови прописани одредбом члана 100. КЗ. С тим у вези, у захтеву се истиче да је окривљени осуђен пресудом Основног суда у Новом Саду К број 538/11 (правноснажна 06.12. 2011. године), којом му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, са роком провере од 2 године, након чега је осуђен пресудом Основног суда у Новом Саду К број 2286/12 на казну затвора у трајању од 6 месеци, а уједно му је опозвана и наведена условна осуда, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци (правноснажна 30.01.2013. године). Стога је, према мишљењу браниоца, суд у конкретном случају услове за наступање рехабилитације био дужан да сагледа у светлу одредаба члана 98. став 2. тачка 4) КЗ у односу на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци, на коју је окривљени осуђен, односно да услове за настанак рехабилитације оцени у односу изречену јединствену казну, а не да молбу окривљеног за брисање осуде одбије као неосновану, налазећи да нису испуњени услови из члана 100. КЗ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. КЗ, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, исти наводи били су предмет разматрања Вишег суда у Новом Саду, који је у другом степену поступао по жалби окривљеног АА, изјављеној против првостепеног решења, па како је Виши суд у Новом Саду као другостепени ове наводе оценио неоснованим, и на страни 1, у последњем ставу, и на страни 2 став први, други и трећи своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да у конкретном случају нису испуњени услови за судску рехабилитацију окривљеног, то Врховни касациони суд, прихватајући ове разлоге у свему као правилне, на ове разлоге и упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михајла Тодоровића, одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић